І чужому научайтесь, Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250, (212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 215. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 27-го ЛИСТОПАДА 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, NOVEMBER 27, 1974 No. 215. VOL. LXXXI.

УККА І СУА КУПИЛИ ДІМ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк (УККА). — Уже за короткий час головні канцелярії Українського Конгресового Комітету Америки і Союзу Українок Америки будуть у власних нових приміщеннях у щойно закупленому спільно вісімнадцять 5-поверховому домі при „Український" Другій евеню між 12 і 13-ою вулицями. Дім коштує 106,000 долярів. Заключний контракт купна цього дому підписано в понеділок, 25-го листопада, в присутності екзекутивного віцепрезидента УККА Йосипа Лисогора, касира мгр Уляни Дякук і екзекутивного директора мгра Івана Базарка від УККА та голови Союзу Українок Америки ред. Лідії Бурачинської. Правне оформлення закупу перевели правний дорадник УККА адв. Іван Робертс та правний дорадник СУА адв. Юрій Волинець. Дім закуплено від Фундації Суровича.

Перед підписанням контракту купна,обидві установи, УККА і СУА, заключили договір, що регулює їхнє користування домом, в якому УККА займатиме три поверхи, а СУА два поверхи. Перенесення обох установ до нових приміщень потриває ще деякий час, потрібний для необхідного ремонту. УККА і СУА сподіються, що влаштування в нових приміщеннях в центрі метрополітальної української громади причиниться не тільки до піднесення їхнього престижу, але й до поширення та скріплення їхньої організаційної активности.

Українці взяли участь в Науковому Конгресі Чехо-Словацького Товариства Мистецтва й Науки

Ню Йорк. (Н.Н.) — За ініціятивою Комісії НТШ для зв'язків із міжнародними науковими установами, вдалося включити українську проблематику в УП-ий Чехо-Словацький Науковий Конгрес, який відбувся між 16-17 листопада при Нюйоркському університеті у Високій Школі Права.

Темою наукової Конференції у формі панелю були: „Дипломатичні взаємини української держави із Чехо-Словаччиною в рр. 1917-1922". Доповідав голова Комісії д-р В. В. Трембіцький, а як панелісти брали активну участь колишній прем'єр Карпатської України Ю. Ревай, посол Карпатської України в Празі д-р В. Шандор, д-р В. Душник, проводив сесію, проф. В. Бушек.

На Конференції були теж як представник Українського Гарвардського Центру д-р П. Магочий, який цього ж самого дня читав свою окрему доповідь на тему „Національні проблеми в автономній Карпатській Україні 1938-1939 рр".

Треба відзначити, що українська група на науковому Конгресі складалася з знавців чехо - українських взаємин. Окремі учасники - українці, виступаючи в живій дискусії над доповіддю д-ра Трембіцького, для кращого контакту із чехословацькою авдиторією користувалися теж чеською мовою, відтворюючи історичне минуле в усіх його позитивних і негативних із респектом до першого президента Чехо-Словацької Республіки проф. Б. Масарика, який дав почати добросусідські взаємини між двома сусідніми народами, а перед тим між ЧСР та УНР. Ці стосунки, як відомо, до осени 1922 р., коли було остаточно закрите українське посольство в Празі та консуляти в Кошицях й в Ужгороді, були на якнайкращому рівні.

В суботу 16 листопада проф. В. Трембіцький з дружиною і д-р Петро Гой були гістьми на бенкеті Чехо-Словацького Наукового Конгресу в Прінц Джордж Готелі.

ФКУ вшановує пам'ять жертводавців і прихильників

Ню Йорк (ФКУ). — Головна Екзекутива Фонду Катедр Українознавства дбає про те, щоб пам'ять про жертводавців, прихильників і працівників ФКУ зберігалась в пошані та вдячності, щоб зберігалась вона довго навіть по смерті доброї і жертвенної людини. ГЕ хоче створити культ жертводавців і трудівника, бо ті люди не словом, а трудом, посвятою і жертвою допомагали у реалізуванні Гарвардського проєкту ФКУ. Одним із виявів пошани і вдячности до прихильників ФКУ, яких Господь покликав до вічного життя, будуть кожнорічні Заупокійні Богослужби за спокій і вічну радість їхніх душ.

Дня 15 листопада 1974 р., в церкві св. Михаїла, в Балтиморі, о. прелат Петро Мельничук, духовний опікун і меценат ФКУ, відправив Заупокійну Службу Божу і Панахиду за бл. п. д-ра З. Винницького, д-ра В. Помірка, І. Пропішина, С. Процького, Ю. Тарнавського, д-ра В. Жовніра, М. Бучинського, д-ра Б. Олесницького, д-ра В. Прупа, І. Кальмука, М. Яремка, В. Дармохвала, С. Левковича. На тих Богослуженнях був присутній, репрезентуючи Головну Екзекутиву, містоголова і організаційний референт ФКУ, Богдан Тарнавський.

ВШАНУЮТЬ ПАТРОНА ШКОЛИ

Ню Гейвен (М.Я.) — Українська Рідна Школа ім. Митрополита Андрея Шептицького вшанує свого патрона Святочною Академією, літературна частина якої буде присвячена стрілецькій поезії (з нагоди 60-ліття Українських Січових Стрільців). Академія відбудеться в приміщенні школи в неділю, 1-го грудня.

Помер Петро Ковальчук, секретар Відділу УНС у Менчестері

З Менчестеру, в стейті Ню Гемпшир, наспіла сумна вістка про смерть на 59-ому році життя бл. п. Петра Ковальчука, довголітнього секретаря місцевого Відділу УНСоюзу ч. 178. Помер Покійний після тримісячної недуги ще 23-го жовтня ц.р., а похорон відбувся 26-го жовтня з участю родини Покійного та союзової громади із похоронного заведення Виковського до церкви Покрови Пресвятої Богородиці, де парох о. Дикий відправив Богослуження враз з панахидою і попращав Покійного від родини та союзової громади. Опісля відпровадження тлінні останки Покійного на вічний спочинок на цвинтар св. Йосифа.

Бл. п. Петро Ковальчук осиротив дружину Лену, яка допомагала йому в союзовій праці, особливо в часі недуги, та перебрала по його смерті діловодство секретаря Відділу, три дочки: Петрусю, Рузю і Вероніку та п'ять внуків.

ЛЕВ ФУТАЛА БУВ БЕЗПІДСТАВНО ОБВИНУВАЧЕНИЙ У „ВОЄННИХ ЗЛОЧИНАХ" — СТВЕРДЖУЄ ДЕПАРТАМЕНТ СПРАВЕДЛИВОСТИ

Вашингтон. — Конгресмен Пітер А. Пейзер одержав з Еміграційного і Натуралізаційного Відділу Державного Департаменту Справедливости листа за підписом комісіонера Л. Ф. Чепмана, мол., в якому формально стверджується, що Лев Футала, проти якого було у свій час видвигнені закиди у нібито його співучасти у т. зв. воєнних злочинах в часі Другої світової війни, був безпідставно обвинувачений у „воєнних злочинах нацистів". Комісіонер Чепман повідомляє, що на базі переведеного ґрунтовного слідства, „ім'я п. Футали було зняте з активного списка здогадних нацистських воєнних кримінальних злочинців, які проживають у З'єднаних Стейтах, і зв'язане з цим дальше слідство припиняється".

Таким чином закінчилася справа, яка почалася, як стверджується у цьому листі ще в 1964 році, коли нью-йоркська газета „Морнінг Фрайгайт" опублікувала матеріяли Хаїма Суллера „За яку ціну мовчанка" і „Крайньо праві і воєнні кримінальні злочинці у З'єднаних Стейтах". У цих матеріялах автор твердив нібито Лев Футала мав приймати участь у вбивствах жидів в Україні. Л. Ф. Чепман стверджує, що Відділ іміграції та натуралізації перевів дуже ґрунтовне слідство у справі закидів „Морнінг Фрайгайт", офіціозу Комуністичної партії в ЗСА. Були перевірені документи, зібрані свідчення, а також сам Лев Футала 1 серпня 1974 р. „добровільно з'явився перед працівниками Відділу і склав під присягою повні свідчення щодо свого членства і активностей в рядах Української Повстанської Армії".

Л. Ф. Чепман далі повідомляє, що „Комісія перевірки, складена з високо кваліфікованих службовців з кожної оперативної ділянки Відділу, відповідальна за збирання матеріялів і їхню оцінку у всіх випадках, що стосуються здогадних нацистських воєнних кримінальних злочинців, які проживають в З'єднаних Стейтах, остаточно закінчила сумлінну перевірку справи п. Футали. В опінії Комісії, слідство не виявило ніякого суттєвого доказового матеріялу, на базі якого можна б було підтвердити видвигнені обвинувачення. Її опінія така, що з уваги на брак доказової інформації, якою стверджується б протилежне, дальше слідство виглядає неоправдане. Спираючися на сказаному вище, ім'я п. Футали знято з активного списка здогадних нацистських воєнних кримінальних злочинців, які проживають у З'єднаних Стейтах і зв'язане з цим дальше слідство припиняється".

У Вотергейтській судовій розправі прокуратура закінчила докази, почалася оборона

Вашингтон. — У Вотергейтській судовій розправі яка тепер проходить у Вашингтоні, у понеділок, 25 листопада, прокуратура закінчила представляти свої докази проти 5-ох колишніх співпрацівників колишнього президента Ричарда Ніксона, а того самого дня адвокат колишнього генерального прокуратора Джона Мічела розпочав оборону свого клієнта. В час, коли лава присяжних не була присутня в судовій залі, головний прокурор Джеймс Ніл заявив, що існують всі докази, що 5 обвинувачених, а саме: Джон Ерліхман, Г. Р. Галдеман, Джон Мічелл, Роберт Мардіян і Кеннет Паркінсон, брали участь у змові перешкодити судочинству та обдурювати уряд ЗСА. Свої заключні слова прокуратор Ніл виголосив на підставі переслухання 28 свідків, які свідчили протягом 29-ох днів, і на підставі прослухання 30-ох магнетофонних записів, 28 із яких містили розмови Ричарда Ніксона із його дорадниками. Впродовж цієї розправи прокуратура також дуже часто вказувала, що колишній президент Ніксон був одним з головних змовників затаїти Вотергейтську аферу. Як відомо, Р. Ніксон не може бути притягнений до судової відповідальности, бо одержав беззастережне помилування від президента Джеральда Форда.

З ТЕХНІЧНИХ ПРИЧИН

З уваги на деяке спізнення доставки 6- і 8-сторінкового газетного паперу, продовження друку Протоколу 28-ої Конвенції УНСоюзу на кілька днів переривається.

Союзівка в часі „Дня Подяки" і довгого вікенду

Кергонксон, Союзівка. — Управа Відпочинкової Оселі УНСоюзу Союзівка інформує, що в часі „Дня Подяки" відбудеться спеціяльний святочний обід з традиційним індиком о год. 1-ій по полудні; о год. 12-ій дня коктейль. На обіді буде приявний маестро Яків Гніздовський та підписуватиме для гостей святочне меню, яке вже від років в День Подяки прикрашує репродукція його деревориту незрівняного індика. До речі, цю репродукцію відтворює у своєму виданні з 21го листопада ц. р. впливовий столичний щоденник „Вашингтон Пост". Обіди тільки на замовлення в ціні 6 долярів. В суботу, 30-го листопада о год. 9-ій вечора в концертовій залі „Веселка" відбудеться святкова програма з виступом Балетної Школи Уляни Шмерековської — народні та класичні танки. Після програми забава з танцями при звуках оркестри Союзівки; співає Оксана Борбич.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЧИСТКУ КОМСОМОЛУ В УКРАЇНІ

Київ. — Газета „Молодь України" з 19 листопада пише про 3-ій пленум ЦК ЛКСМ України (комсомолу), на якому обговорювано питання „підготовки та проведення обміну комсомольських документів у республіці". Доповідав на цю тему другий секретар ЦК комсомолу А. Корнієнко. Як відомо, „обмін документів" партійних чи комсомольських в СССР значає на практиці чистку партійно-комсомольських кадрів. А. Корнієнко посередньо на це вказав, говорячи, що „смисл майбутнього обміну полягає в тому, щоб добитися дальшого підвищення трудової і громадсько-політичної активности членів ВЛКСМ, поліпшити роботу комсомольських організацій, удосконалювати їх діяльність по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС, XVII з'їзду ВЛКСМ... Обмін документів — це своєрідний огляд наших сил, сувора і вимоглива перевірка того, як кожна комсомольська організація виконує рішення XXIV з'їзду КПРС і XVII з'їзду ВЛКСМ".

Особливо цікава інформація подана про „комсомольські квитки нового зразка", які якоюсь мірою відображують посилений русифікаційний курс у неросійських республіках СССР. Згідно з даними „Молоді України" на основі промови Корнієнка „лицьова сторона обкладинки нового квитка буде однакова для всіх організацій ВЛКСМ. На ній вводиться єдиний напис: „Всесоюзна Ленінська Комуністична Спілка Молоді" російською мовою міжнаціонального спілкування". До цього відразу ще додано таке начебто уточнення: „ВЛКСМ об'єднує у своїх лавах комсомольців незалежно від їх національної приналежности. Комсомол — це єдина організація, і діє вона на основі єдиного статуту, керуючись ленінськими принципом демократичного централізму. В якій республіці не вступала молода людина в комсомол, вона вступає в ряди Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. При цьому в новому комсомольському квитку записи даних про комсомольця проводяться у Російській Федерації — російською мовою, в союзних республіках — російською та національною мовами. Зберігається і вказівка про те, в якій союзній республіці видано комсомольський квиток".

Як інформує совєтська газета, саміх процес „підготовка до обміну комсомольських документів (тобто до чистки кадрів) в республіці практично вже розпочалася. Вона розгорталиться під знаком дальшого зміцнення всіх ланок ВЛКСМУ, утвердження авангардної ролі і зразковости у комсомольській праці, навчанні громадському житті". Закінчуючи інформацію про пленум, газета пише, що йдеться про „справжню перевірку" комсомольських лав. На пленумі переведено деякі зміни в особовому складі секретаріяту ЦК ВЛКСМУ.

Нюарк відзначив Листопадові Роковини концертом шкільної молоді

Нюарк, Н. Дж.—Українська громада великого Нюарку відзначила 56-ту річницю проголошення Західньої Української Народньої Республіки концертом - академією в неділю, 24-го листопада, що його влаштувала молодь Української Католицької Школи Св. Івана Хрестителя у вщерть виповненій залі школи Маунт Вернон. В програму концерту, який почався відспіванням американського національного гимну шкільним хором під диригентурою учительки Марії Фесьо, входили хорові точки, деклямації, промови та фортепіянове сольо.

Першими виступали учні та учениці садочка, які виконали дві пісні при фортепіяновому супроводі Х. Терлецької, учениці 7-ої кляси, а О. Юрків виконав деклямацію. Промову про значення Листопадового Акту виголосив в першій частині програми М. Олесницький, учень 8-ої кляси. Шкільний хор 1-4 кляс виконав дві пісні, а опісля учні середних кляс та шкільний хор учнів вищих кляс виконав монтаж за поемами Лесі Храпливої, Я. Заремби, Р. Купчинського і Р. Завадовича.

Другу частину програми започаткував хор вищих кляс повстанською піснею, при музичному супроводі Р. Ворох, учениці 8-ої кляси. Відмічуючи 30-ліття смерти Митрополита Андрея Шептицького, учениця 8-ої кляси Л. Товарницька, у своїй короткій промові, говорила про Великого Митрополита та його відношення до української молоді. Слідувала деклямація Наталки Воронки, учениці 4-ої кляси, а програму закінчила фортепіяновим сольом Роксана Ворох. Заінтонований гимн „Ще не вмерла" відспівали всі присутні.

Програму концерту підготовали: Віра Ковблянська, Марія Робак і Марія Фесьо, а сценічне оформлення виконав Федір Луцишин.

Бруклин-Північ відзначив 60-ліття УСС під час Листопадового свята

Бруклин (Олександра Луцева). — Об'єднаний Комітет Українських Організацій в Бруклині - Північ в неділю 17го листопада ц. р. о год. 5ій по полудні в залі Українського Національного Дому при 216-218 Гренд вулиці в Бруклині влаштував Листопадове свято, під час якого відзначено 60-ліття Українських Січових Стрільців.

Парафіяльний хор під керівництвом Лева Рейнаровича відспівав американський гимн та гимн УССтрільців „Ой, у лузі червона калина". Богдан Карась у вступному слові пригадав, що цього року минуло 60 років від тієї хвилі, коли в 1914-му році Українські Січові Стрільці відновили збройну боротьбу за Самостійну Україну. В нашій громаді живуть два УСС — Самуїл Ровдич і д-р Лука Луців, і ми їх сьогодні вшановуємо. До УСС приєдналася Українська Армія, і в нашій громаді живуть такі ветерани цієї Армії: д-р Мирон Зарицький, інженер Юліян Козак і Іван Врублівський, яким належиться також пошана за те, що зі зброєю в руках боролися за волю України.

Юрко Волошин виголосив доповідь про Листопадову ніч, коли то українці відновили свою державу на західних українських землях.

Маестро Лев Рейнарович відспівав дві пісні і дует з Теклею Шайда.

Парафіяльний хор, дир. Л. Рейнарович відспівав „В'язанку стрілецьких пісень". При фортепіяні — невтомний в нашій громаді Тарас Левицький.

Учні Школи гри на бандурі під керівництвом о. С. К. Пастухова відограли кілька пісень. Члени Визвольного Фронту Федір Лукіянський, Володимир Сметанюк, П. Досяк та члени СУМА деклямували.

У СОВЄТСЬКІЙ КАТОРЗІ: ВАЛЕНТИН МОРОЗ ГОЛОДУЄ

ДЕНЬ ГОЛОДІВКИ

150

СПРАВА ВАЛЕНТИНА МОРОЗА БУЛА ПРЕДМЕТОМ ДЕБАТ В КАНАДСЬКОМУ ПАРЛЯМЕНТІ

Оттава, Канада. (КУК). — Дня 12 листопада 1974 р. бувший прем'єр міністер Канади Джон Діфенбейкер знову виступив в обороні переслідуваних українських діячів культури під совєтським режимом. Він поставив вимогу, щоб уряд Канади поробив негайні заходи для звільнення з тюрми Валентина Мороза з уваги на загрозливий стан його здоров'я.

У відповідь на цей рішучий виступ, міністер закордонних справ Канади А. Дж. МекЕкен заявив, що у зв'язку з найновішими повідомленнями про критичний стан здоров'я Мороза, він знову поробив заходи в справі його звільнення на гуманітарній базі, в доповненні до його попередньої інтервенції у міністра СССР А. Громика 25 вересня 1974 р.

Над справою звільнення Валентина Мороза зав'язалась дискусія, в якій забрав голос федеральний посол з Вінніпегу Стенлі Кновлс, який поставив запит в справі „пологодження апелю, спрямованого до прем'єр міністра Канади дружиною Валентина Мороза.

Прем'єр міністер П.Е. Трудо забрав слово в цій дискусії і заявив, що в тій справі він інтервеніював через „представників влади Совєтського Союзу на найвищому можливому рівні" і що сподівається, що його інтервенція принесла бажаний ефект.

Мейор Кліфтону виступив в обороні Валентина Мороза

Кліфтон, Н. Дж. — Заходами місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету посадник Франк Е. Сільвестер звернувся з листами до совєтського амбасадора у Вашингтоні А. Добриніна і американської амбасади в Москві, домагаючись звільнення ув'язненого Валентина Мороза. У листі до А. Добриніна посадник Кліфтону пише, що він апелює „від імени мешканців міста Кліфтон, Ню Джерзі", стверджуючи, що справа Валентина Мороза „є справою, яка глибоко тривожить населення З'єднаних Стейтів і зокрема мешканців міста Кліфтон".

НОВІ ПАШПОРТИ В СССР І СТАРА СТАЛІНСЬКА ПРАКТИКА

Москва. — Совєтська преса повідомила, що, починаючи від 22-го жовтня в Совєтському Союзі зобов'язують усіх громадян нові, щойно видані пашпорти. Нові документи так хитро подумані, що вони дозволяють центральному урядові в Москві і урядам поодиноких республік держати певний відсоток населення, головно селян - колгоспників у фактичній неволі. Селяни - колгоспники зовсім не одержали пашпортів, а враховуючи совєтські пашпортові практики, головно при переїзді до іншої місцевости чи приписці на квартиру в новому місці проживання, — колгоспник фактично на ціле життя стає рабом колгоспу без права вільно порушуватись. Ця, знову ж таки протихристиянська практика, бо закон з 1953 року говорить, що „всі громадяни СССР, які закінчили 16-й рік життя, зобов'язані мати пашпорти", ставить селянина в упослідження становище, бо, щоб, наприклад, одержати іншу працю чи перейти працювати до міста, колгоспник мусить одержати згоду і окреме посвідчення відповідних властей про вихід з колгоспу. Беручи під увагу постійний брак робітників в сільському господарстві, такі мірі колгоспника, після введення нового закону, виключені.

Нове видання про сучасну Україну

Мюнхен. — Тут у в-ві „Сучасність" появилася друком книжка Ізраїля Клейнера „Анекдотичне трагедія". Автор книжки, жидівський діяч, уроджений Києва, який живе тепер на Заході, описує у своїх спогадах події у Києві в 1968-1971 рр., що головно пов'язані з його клопотаннями виїхати до Ізраїлю. Спогади написані гарною українською мовою, безпосередні, барвисті, переплетені гіркою іронією і гумором. Книжка має 156 сторін. Її ціна — 4.50 дол. Її можна набути в українських книгарнях, або замовити на адресу:

Nina Ппytzkyj 875 West End Ave, apt. 14B New York, N. Y. 10025

В НЮ ЙОРКУ ПОМЕР ОСИП ДИБА

Ню Йорк. — В понеділок, 25 листопада, тут ненадійно помер на 62-му році життя пенсіонер сеньйор Осип Диба. Покійний народився 14 вересня 1912 р. в м. Стрию в Західній Україні. Похорони відбудуться: панахида в середу, 27-го листопада о год. 7:30 вечора в похоронному заведенні Петра Яреми при 129 7-ма вулиця в Ню Йорку; похорон в п'ятницю, 29 листопада о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, а опісля на український цвинтар в Бавнд Бруку.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Наше вікно для світу

Українці мають багато вікон у світ, в якому живуть. Але цей же світ має відносно мало чистих і правдивих вікон, щоб через них поглянути на нас та нас пізнати, познайомитись з нашими проблемами і змаганнями. Окупована Україна такого вікна не може світові дати, бо їх ворог - окупант помалював на червоно. Але про нього можуть і по своїм силам стараються відкрити для світу українці на волі. До таких наших вікон для світу треба зарахувати участь наших науковців і професіоналістів у багатьох міжнародних з'їздах, українські студії в американських та канадських університетах, тепер головно в Гарварді, та українські публікації в англійській та інших світових мовах, між якими дуже поважну позицію займає видаваний Українським Конгресовим Комітетом Америки англомовний „Український Квартальник", який відзначає тепер своє 30-річчя.

Вартости і значення цієї нашої репрезентативної англомовної публікації, що нею є „Український Квартальник", не можна б перецінити. Сьогодні тридцять річників цього періодичного журналу становлять один із найповажніших збірників знань як про сучасну Україну, так і про її минуле та про її місце в світі. Не диво, що в багатьох міжнародних наукових працях зустрічається все більше відкликів власне на матеріяли в „Українському Квартальнику". Українському Конґресовому Комітетові Америки та двом дотеперішнім редакторам цієї нашої візитної картки для англомовного світу, основоположникові і першому редакторові проф. д-рові Миколі Чубатому та його наступникові і теперішньому редакторові д-рові Володимирові Душникові треба завдячувати це наше вікно для світу, яке ми можемо тільки дальше розбудовувати і поширювати, щоб світ нас побачив, пізнав і зрозумів.

Коли розливається шампанське...

Правдоподібно мало у світі є вже людей, які не були б знайомі з типовою для кожних совєтських переговорів картиною: розсміяний і незвичайно із себе задоволений генеральний секретар ЦК КПСС Леонід Ільїч Брежнєв в товаристві завжди того самого А. Ґромика, напроти нього ще донедавна президент Ніксон, а тепер новий президент Джералд Форд в товаристві усміхненого, також все задоволеного із себе Генрі Кіссінджера. Перед ними документи про чергові угоди до чергового підпису, а таки побіч келехи вже із налитим шампанським.

23-24 листопада повторився майже з пруською точністю звичайний вже церемоніял, що зветься конференцією на вершинах, з подібною навіть щодо змісту угодою чи договором і невідступними ... ікрою та шампанським. Високі сторони піднімають тост і повідомляють цілий світ про ... наступну вершинну конференцію, яка нібито узгіднить ще далі неузгіднені питання обмеження стратегічних атомових збройних сил. У міжчасі у Відні будуть продовжуватися розмови на нижчому рівні між спеціялістами на тему, як забезпечити на практиці не тільки обмеження зброєнь, але й охоронити від найзвичайнішого обману однієї з високих сторін, очевидно совєтської.

Незалежно від усіх тих конференцій, нарад, розмов, переговорів і угод, Совєтський Союз буде продовжувати, як і в минулому, дальші заходи щодо максимального зміцнення своєї мілітарної сили, щоб утвердити здобуту рівнорядність у відношенні до ЗСА. Найновіша угода з 24 листопада, підписана президентом Фордом і Брежнєвим під цим оглядом вносить дуже стисле уточнення, що визначує силову позицію СССР у світі. Коли ще за президента Ніксона наголошувано, що ЗСА мусять зберегти за собою першість щодо сили на міжнародній арені, то у найновішому договорі говориться про „принцип рівнорядности" між ЗСА і СССР. На конкретній мові це означає щось інше, а остаточне погодження ЗСА на паритет з СССР, або інакше, поступове руйнування американської реальної сили у світі.

Ніхто не сумнівається в тому, що необхідно зберегти у світі мир і не допустити до нуклеарної війни. Треба, однак, сумніватися, щоб шляхом постійного руйнування американської сили у світі і потурання зростові сили СССР можна було такий мир закріпити. Якщо ж такий мир буде, то це вже буде Pax Muscovite. Чи це є в інтересах ЗСА на далеку мету, як це заявив президент Форд, повернувшись з Владивостоку, важко повірити.

КЛОПОТИ ФРАНЦІЇ

Париж. —Як же ж дати кореспонденцію з Парижу, коли пошта зовсім не доходить понад три тижні, а вже місяць, як почалися „неполадки"? Щастя, що коли положення стало безнадійне, люди собі пригадали, що до кордону з Парижу не так то й далеко — приблизно 200 миль — і почалися справжні прощі до прикордонних поштових урядів сусідніх країн, зокрема Бельгії та Вел. Князівства Люксембурґу.

Але за останні два - три тижні сталося у Франції так багато, що для інформації заокеанського читача — не знати, від чого почати. Почнемо від положення на початку листопада.

Страйк пошти — основна біда. Великі банки організували власну службу кореспонденції, зокрема в Парижі. Але, щоб отримати чек, гроші чи посилку з провінції — майже нема способу й усі малі підприємства опинилися без грошей та листування. Телефони ж у Франції працюють найгірше з усіх країн Европи, при теперішньому перевантаженні — цей спосіб комунікації вимагає справжніх страждань і великої затрати часу.

Страйк вдарив по різних ділянках, починаючи від преси: малі тижневики, що не можуть організувати власної доставки, змушені припинити появу й десятки тисяч опинилися на „технічному безробітті". В додатку, в перші дні листопада застрайкувала частинно залізниця, застрайкували продавці мазуту, що зупинило багато вантажників, що в свою чергу викличе за кілька дальших днів трудноці в постачанні взагалі, включно до харчів. Цього бояться французи.

Авжеж, уряд протягом найближчого тижня мусітиме дати собі раду з названими страйками, але вже заповідаються нові, найперше в удержавлених дальших ділянках: електрика й газ... Почали тут і там страйкувати гірники, й може зупинитися постачання вугілля, що знову здобуло свій „престиж" у зв'язку із здорожінням нафти.

Скорочення кредитів, що триває вже кілька місяців, як основна опора зупинення інфляції, щоб зменшити імпорт, відразу зменшило інвестиції і викликамо зріст безробіття. Сьогодні Франція нараховує пів мільйона безробітних. Це відсотково менше, як у ЗСА, але це дуже багато, двічі більше, як рік тому.Страх упав на автомобільну промисловість, на аеронавтичну, на ділянку будівництва, різні друкарні стали на порозі ліквідації через здорожіння паперу та енергії.

Уся ця криза прийшла місяць пізніше, як її сподівалися. Уряд повний оптимізму, бо уважав, що в сучасній світовій ситуації нема іншого виходу, як сповільнення продукції, а тим і росту рівня життя. Надіється, що це сповільнення буде контрольоване, треба тільки психологічно з ним погодитись. Для заспокоєння загальної опінії видано закон, який запевняє кожному безробітному повну платню на цілий рік. Крок справді революційний, такого нема ще в жадній країні, але французи ще не звикли до вигід безробіття...

Беручи до уваги багатство країни й труднощі для всього світу спільні, можна уявити собі, що до двох років знайдеться якийсь вихід, бо Франція має змогу купувати нафту по сьогоднішних цінах лише два роки, а потім не стане їй девіз, які з арабських країн не повертатимуться, бо деяким країнам нема що купувати. Але... Але не спить політика.

Страйк пошти висуває не лише проблему підвищення платень працівникам. Він говорить про реорганізацію на далеку мету й ліві синдикати говорять про наміри уряду передати частину пошти в руки „приватного великого капіталу". Страйкуючі працівники газу й електрики кричать, що велика промисловість (знову: великий капітал) платить за кіловат - годину увосьмеро менше, як звичайний споживач. Страйкуючі гірники говорять, що копальні вугілля занедбано в користь великого, але вже й міжнародного капіталу, що хоче більше заробляти на нафті...

Висновок? — До влади повинна прийти лівиця, яка у президентських виборах програла тільки двома відсотками. На несміливі ще заклики до „спільного національного фронту" ліва опозиція відповіла відмовою на запрошення Президента — прийти й спільно продискутувати проблеми держави й нації.

Проте, годі уявити будьяку спробу перевороту. Зокрема тепер, коли ростуть впливи соціялістів і комуністи з ними не дуже то ладять. Та й уряд ще не програв жадної карти, а опозиція може говорити багато чого приємного для вуха, але ніяк не скаже, як зупинити інфляцію, як здешевити нафту чи вугілля, чи дерево.

Вірний своїй обіцянці вивести Францію на „нові горизонти", Жіскар д'Естен твердо тримається устійненого пляну щодо господарської політики й уряд вже почав пропаґанду проти політизації страйків, що у Франції завжди дає результати, бо ніхто не голодний і ніхто не думає страждати за політику, коли живеться добре, а магічних розв'язок не знайти нікому. Тож розмови про те, що ввесь світ іде до кризи 1930 р., що скрізь може постати небезпека тоталітарних режимів — правих чи лівих — це академічне теоретизування.

Будучи певним себе, уряд і Президент шукають способів, дбаючи про сьогоднішній день, забезпечити завтра. Тому Жіскар д'Естен наголошує свій твердий намір приспішити побудову об'єднаної Европи, щоб необхідні трансформації проводити спільно, з міцної бази, а не „в пожарі й під дощем". Чого не зроблено за останніх 20 років неймовірного росту добробуту й політичної стабільности, треба робити приспішеним темпом тепер.

Вірячи в доцільність европейського бльоку, Франція не вірить, що легше буде обертатися в надто великому бльоці всіх західніх упромисловлених країн. Ввесь бо Захід, чи вільний і багатий світ, не матиме чого продати арабським країнам, які мають забагато грошей, а замало населення. Але Европа, а зокрема Франція має що продавати, наприклад, в заміну за сагарську нафту, чи навіть Лібії. Тому Президент вирішив продовжувати розгривку з арабським світом, яку почав ще де Голь, коли стримав достави зброї до Ізраїля. Тепер Франція продає зброю всім, хто має чим платити, але зате зробила жест у бік палестинців: готова їх трактувати як народ, а не масу еміґрантів — з усіми з цього випливаючими наслідками політичного порядку, сподіваючись і наслідків господарських.

Авжеж, не є це ординарна „гра на нафту", як кажуть жиди. Двадцять років існування Ізраїля не зліквідували палестинської проблеми. Навпаки: бездомні палестинці змусили ввесь світ заговорити про них. Те, що палестинці диспонують грішми нафтових королів чи шейків, справи не міняє: вони таки б'ються і кладуть свої голови з бравурою, гідною слави найкращих бійців національних революцій. Відношення сил на Близькому Сході змінилося так, що в ім'я безпеки світу треба шукати якогось виходу з положення, коли дотеперішні шляхи до жадного виходу не довели. Ця ініціятива французького уряду викликала багато шуму у Франції і за кордоном, але не знайшла спротиву. Зокрема, у самій Франції, бож лівиця не може піти проти арабів з різних причин. А сучасна більшість таки солідарна з урядом. І — ще раз скажемо — не через нафту, а тому, що арабів таки 100 мільйонів і їх іґнорувати ніхто не може, при найбільших симпатіях до геройського та працьовитого, подивугідно дисциплінованого Ізраїля.

Бо й нафта, як і всі інші проблеми, сьогодні укладаються в світові виміри, що стали дуже вузенькі.

Т. Дж.

Володимир Мацьків

„ПЕРМІСИВІЗМ" І ЙОГО НАСЛІДКИ

Приглядаючись до життя творчости людства, до розвитку його культури та цивілізації, бачимо, що бувають періоди, коли та культура та цивілізація розвиваються буйніше. В таких часах появляються нові ідеї, нові погляди, нові стилі в архітектурі, нові напрями в літературі, мистецтві і т. п. Творцями цих новостей бувають звичайно більше обдаровані одиниці, які передають свої думки та погляди ширшому загалові і вони поширюються не тільки серед свого суспільства, але часто здобувають прихильників у всьому широкому світі. Все це, очевидно, дуже корисні об'яви, бо вони підносять та поширюють культуру всього людства.

Але бувають теж люди, які, може й в добрій вірі, висувають ідеї, які виявляються дуже некорисними, а то й болючо шкідливими, коли їх вводити в життя.

У 1946 р. появилась в ЗСА об'ємиста, біля 600-сторінкова виховна книга проф. д-ра В. Спока. (Він народився 1903 р.) У цій книзі автор впровадив нову, нечувану до цього часу, методу виховання, яку назвав „Пермісивізм" (вседозволеність).

Тому, що це була наскрізь нова і цілковито американська метода виховання, яка висувала, сказати б, революційні думки та погляди, її прийняла не тільки велика більшість американських вчителів та виховників, але також дуже поважна кількість батьків. Ця книга стала, як пишуть знавці, настільною книгою дуже багатьох домів, впрост „біблією" виховних справ.

На думку цього автора, закони, які стоять на сторожі правопорядку та моралі народу, — це витвір і наслідок гіпокризії. Тому на них не варто звертати уваги, а дітям дозволяти на все, що вони захочуть. Від цього саме залежить розвиток їх особовости. Не потрібно обмежувати їх волі, їх задумів, бо це кривдяче для них. Не треба ніякої цензури фільмів, ні цензури друкованого слова. У всьому повинна проявлятися свобідна природність.

Цими „модерними" кличами й методами перейнялося багато вчителів та немало батьків. Вони пішли за цим покликом свого педагога-винахідника „прекрасної" і такої легкої для проведення в життя методи виховання-пермісивізму. Вони чомусь не могли, чи не хотіли передбачити, що ця нова метода може принести зло, і старались притримуватись її і підтримувати.

Та ось проминуло кільканадцять років, і наслідки цієї методи не дали на себе довго чекати. На вулицях більших міст появилися юрби брудних, обдертих, зарослих, довговолосих молодців та їм подібних дівчат, які замість учитися чи працювати, творять згіршаючі збіговиська. Багато з них задурманюють та затроюють себе всілякими наркотиками та бувають нещастям для своїх батьків та інших людей. Багато з них марно зійшли з цього світу та залишили по собі не дуже похвальну пам'ять. Інші доходять до того, що показують своє брудне та грішне тіло. Вечорами важко показатися на вулицю порядній людині, бо на неї чигають всякі правопорушники. Чуємо та читаємо про часті убивства людей, а то й поліцаїв. На вікнах крамниць, чи підприємств, що розташовані при бічних вулицях, на яких немає спеціяльних вартівників, з'явилися металеві грати та густі сітки, яких пару літ тому ніхто й ніде не бачив.

Правда, не можна проминути мовчанкою того, що цей „пермісивізм" проф. Спока мав вже приготований ґрунт і тому так легко і так скоро його прийнято. Тим чинником, що приготовив ґрунт до „пермісивізму", було „фабіянство", що прибуло до Америки з Англії. Був це свого роду політичний напрямок, базований на навчанні Маркса, що пропонував безклясове і безрелігійне суспільство. Це „фабіянство" попирало і ще й тепер попирає чимало людей, навіть таких, що були на державних і провідних становищах, і це дуже допомогло буйному розквітові „пермісивізму".

Але життя та кількатисячолітній досвід людства каже зовсім що інше. Вже набагато літ перед Христом люди одержали закони від Найвищого Законодавця, з яких лише три регулюють відносини людини до їх Творця, а сім устійнюють взаємини між людьми та відношення дітей до батьків.

Давні держави, як стародавній Китай, Греція, Рим, Вавилон, Єгипет та всі інші теж установляли закони, які вказували, що вільно а чого не вільно робити їх громадянам, щоб в державі був лад і порядок, щоб не було насильства між людьми та існувала взаємна пошана та респект перед тими, що їм він належиться.

Коли ж культура та цивілізація підносилась щораз вище і вище, усі держави в цілому світі устійнювали й усучаснювали свої закони та конституції, в яких щораз докладніше і виразніше з'ясовувано всі права та обов'язки громадян, а також устійнювано кари за переступ законів. І сьогодні немає і неможе бути держави, в якій не існували б такі закони та приписи для устійнення взаємин між людьми. Людей, що переступають ці державні закони та приписи — карають, відповідно до провини.

Якже тоді можна виховати дитину, якій вільно робити все, що вона тільки бажає? Що з неї може вирости і яке відношення її буде до державних приписів та законів?

По 25-ти літах проф. д-р Спок на власні очі побачив, до чого довів його „пермісивізм", і він в одній своїй публікацій сказав: „Дивлячись на те, що тепер виробляє молодь, мушу змінити свої погляди й виправити їх. Признаю, що я помилився". В дальшому д-р Спок пропонує повернутися до давніх метод виховання і не дозволити дітям та молоді того, що неморальне і незгідне з поняттям доброго виховання.

Але з'їхати з правильної дороги легко, але навернути на неї — не всім вдається. Нам годі передбачити, які будуть дальші наслідки цієї методи виховання і її відкликання, але хочемо перестерегти наших батьків так, як їх розум та знання наказує, бо є вже серед нашої спільноти й такі родини, які втратили своїх дітей. Діти — це не тільки їх особистий скарб, це теж скарб нашого народу, це продовжувачі нашого існування і тому справа виховання — це дуже важлива справа.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРИГАДКА НА ЧАСІ

У справі жахливого знущання над В. Морозом написано тисячі тисяч листів не тільки до найвищих достойників З'єдинених Стейтів Америки на чолі з її Президентом, але це зроблено також у всіх інших державах світу, де живуть Українці.

Проте, дивує мене безмірно, що ніхто досі з нас не почав акції надсилання листів безпосередньо до однієї гуманної організації ґльобального засягу, якою є Католицька Церква на чолі з Папою Павлом VI, за винятком особистого звернення в цій справі Блаженнішого на Соборі до Папи і листовного звернення Кир Владики Ярослава, (який — поскільки мені відомо — не одержав жадної відповіді). Тому напрошується запит: де є решта наших високих церковних достойників, церковних організацій. Ми ж могли і повинні засипати листами Папу Павла VI, видимого Намісника св. Петра і Павла і Голову Католицької Церкви, тим більше, що тепер між Ватиканом і Кремлем проходить діялог.

Хто ж, як не Церква має стати в обороні покривджених і мучених за справедливість і правду святу?

Таку акцію треба неодмінно почати з місця — масово писати листи до Папи Павла І, бо дні Валентина Мороза пораховані.

Іванна Качмар
Філядельфія

НЕ СЛІД „ПОПРАВЛЯТИ"

Не раз читаю поезії різних авторів, а то й свої, та дивуюся, як їх перекручують, нівечать, а то й „поправляють". То випустять рядок, то переставлять слова, а з тим змінять наголос, зіпсують ритм вірша і т. д.

У зв'язку з появою другої платівки Ростислава Смаля, про що повідомляла „Свобода" з 15-го листопада, пригадалася мені пригода з моїм віршем „Стокротки" за його попередній платівці „Огні горять".

Коли мені звернено увагу, що на цій платівці є музика до „Стокроток", довелося в п. Смаля замовляти платівку, щоб довідатися яка вона. Прослухавши, я переконалася, що й музика проф. В. Сарамаги й виконання гарні, але мене здивувало, навіщо хтось поробив зміни в вірші. Цей вірш свого часу був у „Свободі", то ж звідти його взято, бо досі ніде інде не був друкований. У „Свободі" він появився без помилок: тоді мій „приятель" - чортик ще не мав на мене „зуба". То ж хто і яким правом „поправив" на гірше? Коли жіночі дієслівні закінчення замінено чоловічими, то це ще до деякої міри оправдане, бо співає баритон. Та інших змін виправдати неможливо. Найгірше з них це — „дивні" стокротки замість „дикі" (в противенстві до плеканих, городових). Ґенеза вірша така: побачивши дикі стокротки на весняній луці біля Тітензе у Шварцвальді вперше по довгих роках після виїзду з України, вони викликали в мене „споминів рай". Називати їх дивними це прямо знущання над віршем. І це не lapsus linguae, бо повторяється декілька разів у співі, є в друкованім тексті до пісень, а в англійськім перекладі (зрештою в дуже вільнім, без задержання навіть ритму вірша (переложено як strange, а не wild.

Тепер, коли ведеться довга дискусія на тему пісні Марусі Чурай „Засвистали", чи „Засвіт встали", яка передавалася з уст до уст і може й була змінена, час пригадати всім, що друкованих віршів не слід самовільно зміняти й „поправляти".

Міра Гарман
Філядельфія

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

ВІК ДИТИНИ МІЖ 3 І 5 РОКОМ ЖИТТЯ — ЦЕ ЧАС, КОЛИ ДИТИНА ДІСТАЄ ВСЕ, ЧИМ ВОНА БУДЕ В ДОРОСЛОМУ ВІЦІ. ЦЕЙ ЧАС ТРИВАЄ ДУЖЕ КОРОТКО — НЕ ПРОҐАВНУЙТЕ ЙОГО ДЛЯ ДОБРА ВАШОЇ РІДНОЇ ДИТИНИ!

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Богдан Бородайко

Дрогобиччина — Земля Івана Франка

Збірник географічних, історичних та етнографічно-побутових і мемуарних матеріялів. Голова Редакційної Комісії д-р Лука Луців, Наукове Товариство ім. Шевченка. Український Архів том XXV. Ню Йорк-Париж-Сидней-Торонто, 1973, стор. 840. Видано коштом Центрального Комітету Дрогобичан.

Ще недавно появилися на сторінках нашої преси голоси противників видання друком реґіональних збірників, мовляв, треба видавати праці, що відносяться до всієї України, а не про окремі повіти і села. Досвід виявив, що такі реґіональні збірники дали вже дуже багато цінного матеріялу, що спростовує брехні російських комуністів в окупованій Україні у видаваних „Історіях міст і сіл", де починається історія від 1939 р., тобто від часу окупації західніх українських земель. Здається, тому вони й видають ці фальшиві „історії", щоби затерти правду голошену у вільнім світі — вільними людьми. На вступі Збірника „Дрогобиччина — Земля Івана Франка", пок. президент УНР в екзилі д-р Степан Витвицький у своїй статті „Листок у книгу дрогобицької землі" — зовсім слушно написав: „Серед нашої еміграції існує тенденція до згуртувань на базі реґіональної приналежности. Це явище зрозуміле, як прояв сантиментів колишніх жителів даної території до їхньої вужчої батьківщини. І треба сказати, що вони виконують корисну роботу — влаштовуючи з'їзди, збираючи історичні матеріяли, видаючи книги. Таким чином зберігається для історії в тривкій формі багато дечого такого, що могло б загубитись".

Розгортаючи книжку „Дрогобиччина — Земля Івана Франка", читач радітиме великими успіхами, якими можуть похвалитися земляки автора „Мойсея", а також дізнається, як у боротьбі з польським окупантом розвивалося українське культурне життя, що його цілковито знищили московські большевики.

Книжка має десять розділів: географічні й історичні відомості про місто та дуже цінний „Геологічно-географічний нарис дрогобицького повіту", що його дуже подрібно з фаховим знанням написав професор теології Бостонського університету д-р Іван Олексишин в науковій формі та виготовив географічну карту дрогобицького повіту — близько 30 сторінок друку. Тут поміщені статті про УСС-ів з Дрогобиччини, про Перший Листопад пера д-ра Віктора Пацлавського, про політичні процеси і страхіття Другої світової війни та подана інж. Володимиром Тустанівським героїчна історія підпілля в Дрогобиччині.

У другому розділі о. д-р Орест Купранець, ЧСВВ, написав декілька статтей про церковно-релігійне життя в місті і повіті, про Марійські дружини, а о. Микола Баранецький про патріотичне українське духовенство Дрогобиччини. Третій розділ розповідає про чотирьох славних дрогобиччан — Івана Франка, Архиєпископа Василя Ладику, д-ра Степана Витвицького і першого доктора-українця ще з XV сторіччя — Юрія Дрогобича.

Дуже великий розділ IV про освіту і шкільництво: він займає майже 300 сторінок друку, зате в ньому є докладні відомості про Філію і читальні „Просвіти" у всьому повіті (понад 50). Про ці справи написав мґр Іван Скочиляс, що був декілька років секретарем Філії „Просвіти" в Дрогобичі і з цією ділянкою добре обізнаний. Інж. Андрій Даріян Сольчаник подав довшу розвідку про українську гімназію ім. І. Франка, що містилась у гарному будинку; директор Степан Гаврищук про українські народні школи й Українську Захоронку. У цьому розділі є ще статті про Пласт та про дівочу семінарію Сестер Василіянок в Дрогобичі.

У п'ятому розділі надруковані статті про організації й установи, працю Філії „Сільського Господаря" пера інж. Макара Каплистого, про Кредитові кооперативи, приватне купецтво та спортове життя. Лідія Бурачинська і Юлія Гнатів подали цікаві й вартісні відомості про працю жіноцтва в місті і повіті від 1916 р., тодішніх „Жіночих Громад". Про суд і адвокатуру написав цінну розвідку адвокат д-р Зенон Ніжанковський, який зумів адвокатувати й тут в ЗСА. У цьому розділі є також статті про дрогобицько - бориславський нафтовий басейн і про нафтовий промисл, у якому українці також мали голос бувши власниками нафтових піль.

Дрогобиччина може похвалитися своїм славним Земляком — Іваном Франком. Про нього написав дуже гарний нарис проф. д-р Лука Луців, як також подав обставини і події, серед яких виростав молодий Франко. Цим нарисом зачинається VI розділ книжки під заг. „Дрогобич і Дрогобичани в літературі і мистецтві", в якому Ярослав Климовський і Роман Тимчук написали про „Підкарпатський Театр", а М. Добош про хорове мистецтво. Крім цього, є ще надруковані статті про „Дрогобицький і Бориславський Бояни", про виступи світової слави співака Модеста Менцінського та взагалі про музичне життя в Дрогобичі і Бориславі.

Понад 40 осіб, в більшості зі світлинами знайшлися в розділі VII під заг. „Діячі й визначні постаті Дрогобиччини та бойовики за її волю". Вони загально і поза межами Дрогобиччини: — полк. Гриць Коссак, полк. Андрій Мельник, генерал-хорунжий д-р Роман Дашкевич, письменник Степан Ковалів і д-р Володимир Бірчак, посол Михайло Матчак, д-р Віктор Пацлавський, Богдан Пюрко, Зенон Коссак, Мирослав Турапі, о. Северин Сапрун, А. Крезуб (О. Думин), Володимир Левинський.

Дрогобич мав теж свою пресу, про що написали Василь Модрич Верган і Адольф Гладилович.

Статті про місто Борислав вміщені в IX розділі, де написано про добування нафти в цьому басейні та про культурно-громадське життя під час окупації за Другої світової війни.

Коротке резюме англійською мовою інформує про зміст цієї книжки англомовного читача. У Збірнику довша стаття про дії УПА в Дрогобиччині та багато ще інших статтей дуже вартісних і цікавих, але годі тут про всі згадати. У ньому немає самохвальних статтей, автори

(Закінчення на стор. 3-ій)

ДЕЛЕГАТИ 28 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! ЧИ ВИ ВЖЕ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК Й ПРИДБАЛИ „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ? ПАМ'ЯТАЙТЕ, ЩО 90.000 ЧЛЕНІВ ЦЕ НАША ЮВІЛЕЙНА МЕТА.

Генрі Кіссінджер мав зустріч з Чжоу Ен-лаєм

Пекін. — Державний секретар Генрі Кіссінджер почав 25 листопада свої сьомі з черги відвідини комуністичного Китаю. Тим разом сюди він прибув безпосередньо по закінченні переговорів президента Форда з Брежнєвим у Владивостоці. Мета поїздки Кіссінджера — безпосередньо поінформувати китайський уряд про висліди вершинної конференції у Владивостоці, враховуючи прямий у цьому інтерес Китаю. Безпосередньо після прибуття до Пекіну Г. Кіссінджер відвідав хворого і ще у лікарні китайського прем'єра Чжоу Ен-лая. Зустріч ця мала, однак, виключно чемностевий характер, бо Чжоу Ен-лай ще не є настільки здоровий, щоб безпосередньо займатися державними справами. На прийнятті в честь Кіссінджера китайський уряд репрезентували заступник прем'єра Тенґ Гсіяо-пінґ і новий міністер закордонних справ Чіяо Куан-гуа. Між іншим у своєму тості Чіяо Куан-гуа відзначив „піонерську ролю" кол. президента Ніксона, коли йдеться про започаткування нормалізації у американсько - китайських взаєминах.

Літературно-Мистецький Клюб в Ню Йорку

П'ятниця, 29-го листопада 1974 року

ІНЖ. НЕСТОР ПІНКОВСЬКИЙ

„РОЗКВІТ І УПАДОК ІМПЕРІЇ ІНКІВ"

Доповідь ілюстрована цікавими прозірками.

Початок — год. 7:30 веч.

ПРИВІТАЙТЕ ВАШИХ РІДНИХ І ДРУЗІВ ІЗ РІЗДВОМ НОВОЮ ПЛАТІВКОЮ

„КАРАВАНА СПІВАЄ Ч. 2"

Замовляйте залученим купоном у:

ROMAN JASKIW 1113 Spring Street Elizabeth, N.J. 07201	B. V. BEMKO P.O. Box 20741 St. Petersburg, Fla. 33742

Прошу прислати мені платівки

КАРАВАНА СПІВАЄ .... шт. (по 5.75 до.)
КАРАВАНА СПІВАЄ #. 2 .... шт. (по 5.75 до.)

На адресу:

Ім'я ....

Адреса: ....

Залучую чека на суму .... дол.

Дрогобиччина — Земля Івана Франка

(Закінчення зі стор 2-ої)

писали лишень про тих своїх земляків, які відійшли у Вічність. Єдиний виняток — стаття д-ра Ярослава Падоха про адвоката д-ра Віктора Пацлавського з приводу його 85-річчя. Цієї засади строго притримувався редактор Збірника проф. д-р Л. Луців і це приємно вражає. Збірник подає правдиві події і правдиве життя-буття великої української громади Дрогобиччини, яким воно справді було, до чого люди стриміли і чого добивались, яких середників вживали, щоб дійти до наміченої мети, що поволі входила в кров і кість усього народу.

Збірник „Дрогобиччина — Земля Івана Франка", дуже багатий своїм змістом, він дає повну картину праці й боротьби за свої права українського населення цієї землі і буде тривалою історичною пам'яткою; належить до найкраще опрацьованих таких регіональних збірників і в великій мірі збагатив нашу історично-мемуарну літературу. Понад 200 вибраних, чітких світлин прикрашують сторінки цього вартісного пам'ятника. Гарна оправа з золотим написом, друк на доброму папері — доповнюють решту.

Наприкінці збірника — слова редактора д-ра Л. Луцева від Редакційної Колеґії; „Нехай ця книжка буде милим спогадом про рідні сторони для тих, які мали щастя жити в місті Дрогобичі, або в селах Дрогобиччини, в тій чарівній українській землі, яку так любив і так виславив її красу великий наш Земляк — Іван Франко, який писав:

С, краю мій, Підгір'я ти прекрасне,
Як я люблю, як я люблю тебе!
Моє зірка та, що світить і не гасне,
Так та любов в душі моїй живе.
Як радо дав би я для щастя твого
Пролити хоч раз всю кров із серця мого!

ЗАГІН „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
У КУРІНЬ ПЛАСТУНІВ СЕНІОРІВ
23-ій КУРІНЬ СТАРШИХ ПЛАСТУНІВ
в глибокому смутку повідомляють
Пластове Братство і Громадянство, що

сл. п. пластун сеніор

ОСИП ДИБА

член Загону від своїх ранніх років в Україні,
ненадійно і передчасно, відійшов на Вічну Ватру,
на 62-му році життя,
в дні 25-го листопада 1974 року.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СТАРШИНА ЗАГОНУ

В понеділок, 25-го листопада 1974 року, ненадійно відійшов
на вічний відпочинок
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

сл. п.

ОСИП ДИБА

народжений 14-го вересня 1912 р. в Стрию,
купець, пластун сеніор, член Загону „Червона Калина", член
Союзу Українських Купців і численних громадських установ.

ПАНАХИДА в середу, 27-го листопада, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в п'ятницю, 29-го листопада 1974 р. о год. 9:30 ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, а опісля на Український Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина — СТЕФАНІЯ
донька — ТАМАРА з чоловіком і донею
сестра — СТЕФАНІЯ ВОЙТИНОВСЬКА в Лондоні
шваґер — НЕСТОР УГЕРА
Брати і Сестри в Україні
та блищча і дальша Родина в Україні й Америці

Замість квітів, просимо складати на видання „Альманах Стрийщини", Пласт й Український Науковий Інститут в Гарварді.

Український Конґресовий Комітет Америки

влаштовує

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

„УКРАЇНА У СВІТІ ВЕЛИКИХ ПЕРЕМІН"

З НАГОДИ 30-РІЧЧЯ ЗАСНУВАННЯ

Українського Квартальника

в суботу, 7-го грудня 1974 року

в Українському Інституті Америки

2 Іст 79-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й. (Ріг 5-ої Евеню)

ПРОГРАМА

РАННЯ СЕСІЯ: від год. 9:30 до 12:00 год. полудня

Д-р ВОЛОДИМИР ДУШНИК, Редактор „Українського Квартальника"	Вступне слово
Проф. СТЕФАН Т. ПОССОНИ, Інституція Гувера	„Концентраційні табори в СССР сьогодня"
Д-р МИХАЙЛО СОСНОВСЬКИЙ, Редактор „Свободи"	„Рух спротиву в Україні"
Проф. БОГДАН Р. БОЦЮРКІВ, Карльтон Університет, Оттава	„Стан релігії в Україні і СССР"
Проф. З. ЛЕВ МЕЛЬНИК, Синсиннати Університет	„Економічна експлуатація України"
Проф. НАТАЛІЯ ПАЗУНЯК, Пенсильвенійський Університет	„Роля української жінки в русі спротиву в Україні"

Модератор Сесії. Проф. КОНСТАНТИН САВЧУК, Ст. Пітерс Каледж

ЗАПИТИ Й ВІДПОВІДІ — ДИСКУСІЯ

Обідова перерва: від 12:00 полудня до год. 1:30 по пол.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ: від год. 1:30 до год. 5:30 по пол.

Дост. ПАВЛО ЮЗИК, Канадський сенатор	„Релігійне життя українців в Канаді від 1945"
Дост. ГАВЛЕНД Г. САРДЖАНТ, Президент „Комітету Радіо Свобода"	„Ефект передач радіо „Свобода" в Україні"
Проф. ЛЕВ Е. ДОБРЯНСЬКИЙ, Джорджтавн Університет	„Торгівля, як засіб совєтської заграничної політики"
Проф. АНТОНИ Т. БУСКАРЕН, ЛеМойн Каледж	„Політика відпруження: Хто з неї користає"
Проф. ПЕТРО Г. СТЕРЧО, Дрексел Університет	„Україна та її полудново-західні сусіди: Чехословаччина, Румунія та Мадярщина"
Проф. ЙОСИФ С. РУЧЕК, Квінсборо Комюніти Каледж	„Занедбані аспекти слов'ян в американській історіографії"

Модератор Сесії: Проф. МИКОЛА БОГАТЮК, ЛеМойн Каледж

ЗАПИТИ Й ВІДПОВІДІ — ДИСКУСІЯ

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

Вечером в год. 8-ій, відбудеться

в ГОТЕЛІ „КОМОДОР" при 42-ій вул. і Лексінґтон Евеню в НЮ ЙОРКУ

на якому промовцями будуть

Амбасадор ДЖАН ДЕЙВИС ЛОДЖ та Сенатор ПАВЛО ЮЗИК

ВАСИЛЬ ШУСТ, відомий зі своїх виступів у театрі на Бродвею, телебаченні, радіо та фільмі, виступить з рецитаціями — від Шевченка до Симоненка — в українській і англійській мовах. АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТОК ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ: мистецький керівник — ВОЛОДИМИР ЮРКЕВИЧ.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до УККА:
302 Вест 13-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й. 10014
Тел 924-5617

Вступ 20.00 дол. від особи — 35 дол. від подружжя

ЗА БЕНКЕТОВИМИ БІЛЕТАМИ ЗВЕРТАТИСЯ:

НЮ ЙОРК: УККА: тел.: (212) WAtkins 4-5617 Арка: тел.: (212) GR 3-3550 АСТОРІЯ, Н. Й.: Д-р О. Соколишин — тел. (212) 545-6573 (по 6-ій год. веч.) БРУКЛИН (Норт): П-ні Я. Зарицька — тел. (212) EV 8-9229	ҐАРДЕН СИТІ: П-ні М. Гончаренко — тел. (516) 248-4284 (по 6-ій год. веч.) ЙОНКЕРС, Н. Й. П. Мих. Шашкевич — тел. (914) YO 8-1996 НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. П-ні С. Букшована — тел. (201) 371-5013 (по 6-ій год. веч.)	ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Д-р Е. Котик — тел. (201) OL [illegible] (по 6-ій год. веч.) ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж. Інж. М. [illegible] — тел. (201) [illegible] (по 6-ій год. веч.)

Ділимося із Українським Громадянством
сумною вісткою, що в четвер, 21-го листопада 1974 р.
відійшов у Вічність
наш Дорогий
МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

сл. п.

МИХАЙЛО ФЕДАК

проживши 52 роки трудолюбивого життя.

Покійний Михайло Федак був старшиною УПА на Лемківщині, а в Чикаґо працював серед організацій Українського Визвольного Фронту, був учителем Школи Українознавства, головою Батьківського Комітету, директором Спілки „Певність", членом Міжкомбатантського Комітету та довголітнім виховником сумівської молоді.

ПОМИНАЛЬНІ ПАНАХИДИ відбулись в суботу, 23 листопада о год. 7:30 веч. та в неділю, 24 листопада 1974 р. о год. 1:30 по пол. в похоронному заведенні Музики.

ПОХОРОНИ — в понеділок, 25-го листопада 1974 р. о год. 9:30 рано з парафії свв. Володимира і Ольги на цвинтар св. о. Миколая.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ДРУЖИНА, ДІТИ, БРАТ, СЕСТРА
та близька і дальша Родина

Замість квітів на свіжу могилу
сл. п. АННИ КОВАЛЬ
15.00 долярів
на Український Музей в Чикаґо
жертвує
399-ий ВІДДІЛ УНС „ЛЕВИ" в ЧИКАҐО

З НЕЗАЛЕЖНИХ ВІД АНСАМБЛЮ ПРИЧИН
ВИСТАВА ОПЕРЕТИ

„НАТАЛКА ПОЛТАВКА"

в НЮАРКУ, Н. Дж. в дні 1-го ГРУДНЯ 1974 р.

НЕ ВІДБУДЕТЬСЯ

ПЕРЕНОСИТЬСЯ НА ПІЗНІШЕ.

УПРАВА АНСАМБЛЮ

В П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п.

РОМАНА ФЕНЧИНСЬКОГО

В ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
ЙОГО БРАТА

бл. п.

МИКОЛИ ФЕНЧИНСЬКОГО

І В ДРУГУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
ЇХ ДРУГА

бл. п.

Д-ра БОГДАНА ЛЕВИЦЬКОГО

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

в Церкві ВСІХ СВЯТИХ в НЮ ЙОРКУ
(206 Схід 11-та вулиця)

в неділю, 1-го грудня 1974 року

о год. 10-ій перед полуднем
на яку запрошують Рідних і Приятелів

РОЗАЛІЯ — дружина і
РОМАН — син

34-ий Курінь Пластових Юначок

в СИРАКЮЗАХ-ЮТИЦІ

— влаштовує —

РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК

в неділю, 1 грудня 1974, год. 8-1:30
в суботу, 7 грудня 1974, год. 4-8 по пол.
в неділю, 8 грудня 1974, год. 8-1:30

В ЦЕРКОВНІЙ ЗАЛІ

Можна набути: книжки, вишивки, святочні картки, кераміку, забавки, свіже печиво, каву, чай. Великий вибір емалії К. Русича-Шонка.

УСЕ ГРОМАДЯНСТВО ЗАПРОШУЄ —

КУРІННИЙ ПРОВІД

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашого ТІТОЧНОГО БРАТА і ВУЙКА

бл. п.

АТАНАСА ЧУБАТОГО

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ З ПАНАХИДАМИ:

в суботу, 30-го листопада 1974 року

год. 9-та, в церкві СВ. ЮРА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
год. 8-ма, в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ у ВИПАНІ, Н. Дж.

РОДИНА

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)

під патронатом УККА — Відділ Гартфорд, Конн.

влаштовує в днях 28, 29 і 30 листопада 1974 року

в ЗАЛЯХ УНДОМУ в ГАРТФОРДІ, Конн., 961 Wetherfield Ave.

ДНІ УКРАЇНСЬКОГО АКТОРА

ВИСТУПЛЯТЬ ВИЗНАЧНІ АКТОРИ І СПІВАКИ УКРАЇНСЬКОЇ СЦЕНИ ЗСА і КАНАДИ.

З УЧАСТЮ ШИРОКО ВІДОМОГО ФІЛЬМОВОГО АКТОРА

МАЙКА МАЗУРКІ

з ГОЛИВУДУ

Помер колишній генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант

Ню Йорк. — В понеділок, 25-го листопада, тут у Презбитеріян Госпітал Сентер помер на 65-му році життя третій з черги генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант. Одержавши повідомлення про смерть У Танта, який перед тим перейшов кілька операцій на рака, приявні на Сесії в Об'єднаних Націях делеґати стоячи вшанували його пам'ять одноххвилинною мовчанкою, а Бредфорд Морс, заступник теперішнього генерального секретаря Курта Вальдгайма, який перебуває на Близькому Сході, прочитав окреме вшанувальне звернення, в якому між іншим говориться: „Він присвятив усю свою увагу, енерґію і здібності, не жаліючи навіть власного здоров'я, Об'єднаним Націям. Ми повинні пам'ятати його як людину, яка вповні присвятила була себе справам миру, справедливости і проґресу у світі". Також президент Форд в окремій заяві назвав У Танта „людиною миру". Президент ЗСА у спеціяльній телеграмі, висланій на руки родини покійного У Танта, відмітив, що „кожна людина з пошаною згадуватиме його ім'я, як того, хто не зважаючи на своє походження, не присвячував багато уваги етнічним чи окремим національстевим проблемам, а проблемам цілого світу. Ці шляхетні прикмети завжди відмічували делеґати, які на протязі десяти років перевибирали його на це високе становище".

Генеральний Секретаріят Об'єднаних Націй повідомив, що тіло покійного У Танта буде виставлене в будинку ОН, поблизу Дому медитації (каплиця) від 12-ої години в середу, 27-го до 12-ої в четвер, 28-го листопада. Сподіваються, що в загальних похоронах візьме участь багато осіб з дипломатичного світу, а може навіть голови держав.

Японський прем'єр зрезиґнував

Токіо. — В Японії почалася вже від давна передбачувана урядова криза. Прем'єр-міністер Какуей Танака, маючи справу з закидами в корупції і всяких фінансових спекуляціях, подався до димісії 26 листопада, всього кілька днів після закінчення офіційної візити президента Форда. У повідомленні для преси Танака поінформував, що він уступає в обличчі „політичного хаосу, який випливає з проблеми, що стосується його особисто". Новий прем'єр-міністер буде призначений, як інформують не пізніше десяти днів з рядів Ліберально-Демократичної Партії. Японська преса інформує про те, що в партії є відомих п'ять кандидатів, які бажали б зайняти місце Танаки, який був прем'єром від 1972 року.

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

СУСТА ПЛЯНУЄ ДРУГУ ЗАБАВУ

Джерзі Сіті, Н.Дж. — Протилежно до поширюваних поголосок, є ще багато квитків на забаву Союзу Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА), яка відбудеться в суботу, 30-го листопада, в 9-ій год. вечора на 15-му поверсі будинку Українського Народного Союзу. Квитки цілком не були в передпродажу і їх можна закупити тільки при касі. Вступ на забаву, на якій грають дві оркестри, а саме „Темпо" і „Рушничок", виносить 5 долярів від особи. Чистий прибуток із забави призначений на підтримку таких починів СУСТА, як наприклад, Комітет Оборони Валентина Мороза та інших студентських акцій.

СВЯТО ПОДЯКИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Союз Українських Купців і Підприємців в Ню Йорку влаштовує в неділю, 1-го грудня ц. р. о год. 2-ій по полудні в Українському Народному Домі (140-142 2-га евеня) традиційне Свато Подяки. В мистецькій частині свята виступлять: гостя з Австралії поетеса Зоя Когут і письменник - гуморист Іван Керницький - Ікер.

В НЮАРКУ І ЙОНКЕРСІ „НАТАЛКА ПОЛТАВКА"

Ню Йорк. — Керівництво Українського Оперного Ансамблю повідомляє, що в неділю, 1-го грудня ц. р. о год. 4-ій по полудні в залі Вальзбурґ Гайскул в Нюарку - Ірвінґтоні буде виконана комічна оперета на три дії „Наталка Полтавка" І. Котляревського, муз. М. Лисенка. Виконавці — оперові співаки і драматичні актори: Т. Лихолай, Г. Андреадіс, І. Гош, Р. Кизик, М. Яблонський, Л. Рейнарович; постановка — Т. Федорович.

Ця ж оперетка буде повторена на слідуючу неділю, 8-го грудня о год. 5-ій по полудні в залі Українського Дому (301 Палісейд евеню) в Йонкерсі, Н. Й.

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА інформує, що в суботу, 30-го листопада ц. р. о год. 3-й по полудні в будинку Академії відбудеться наукове засідання комісії УВАН у ЗСА для дослідів над пореволюційною Україною і Совєтським Союзом. Доповідь на засіданні виголосить д-р Іван М. Новосівський на тему: „Міжнародний дипломатичний змаг за Басарабію в 1918 - 20 рр."

Відбувається виставка картин Ірини Феденишин

Ню Йорк. — В неділю 24 листопада заходами Об'єднання Мистців-Українців в Америці відбулося у залі Літературно - Мистецького Клюбу відкриття виставки картин Ірини Феденишин. Відкриття довершив голова Об'єднання мистець Михайло Черешньовський. Понад двісті осіб відвідало виставку першого дня. Ірина Феденишин — відома майстер акварелі. Від 1968 року вона одержала 23 нагороди за найкращі акварелі на виставках в Ошеан Сіті, Савт Орандж, Ірвінґтоні-Нюарку тощо. Виставка її картин триватиме до 14 грудня і буде відкрита кожного дня вечором, а в суботи і неділі по полудні.

Львов'яни „діляться досвідом" з Москвою

Москва. — „Радянська Україна" з 19 листопада інформує, про „ділову зустріч учених і спеціялістів, представників партійних і профспілкових організацій підприємств промисловости, дослідних і проєктних інститутів", що відбулася у Політехнічному музеї 18 листопада. На цій зустрічі присутні знайомилися з „досвідом підприємств Львова по розробці і впровадженню комплексних систем управління якістю продукції". Як відомо, цю систему розроблено на заводах в Саратові, а також „незабаром з'явився Львівський варіянт саратовської системи — система бездефектної праці (СБП). Завдяки зусиллям робітників, спеціялістів і учених індустріяльного Львова ця система тепер значно удосконалена, стала комплексною і широко застосовується на підприємствах стародавнього міста". При нагоді зустрічі у музеї влаштовано велику виставку, „яка показує досвід індустріяльного Львова в боротьбі за підвищення якости продукції".

СЛОВО ВЕРХОВНОГО АРХИЄПИСКОПА ПО РАДІО

Нюарк. — На студентській програмі університету Сітон Голл в Ню Джерзі передаватимуть в неділю, 1-го грудня ц. р. о год. 6-ій вечора на хвилях FM — 89.5 записане на магнетофонній стрічці слово Верховного Архиепископа і Кардинала Блаженнішого Йосифа Сліпого, яке він виголосив в Римі в 30-ту річницю смерти Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

ОПЕРАЦІЯ ЖІНКИ РОКЕФЕЛЛЕРА

Ню Йорк. — Марґарета Рокефеллер, дружина віце-президента-номіната Нелсона Рокефеллера, у понеділок, 25 листопада, перейшла другу операцію на рака, під час якої їй усунули праву грудь. Тільки п'ять тижнів тому їй усунули ліву грудь, бо виявилося, що велика ґулька в цій груді була злоякісна. Злоякісною також виявилася мала ґулька у правій груді і тому лікарі рішили оперувати. Д-р Джозеф Урбан, який перевів операцію, заявив, що стан здоров'я п. Рокефеллер є добрий та що наразі немає доказів, що недуга рака поширилася на інші клітини.

ТАРЗАН, 7214. ПЛЯН НЕ ВДАВСЯ

Я щойно в пристані доставив транспорт шкір із зебр. — Мене спрямували сюди по винагороду!

Прошу сюди...

Входіть! То ви хочете дістати винагороду?

Ти щось дістанеш, але не гроші... Існує звичайний винахід, який називається телефон. — Коли до пристані прибуде транспорт, тоді до мене телефонують і описують особу, якій я маю заплатити... Ніхто не телефонував про араба!!!